

- σν'. Πῶς δίδωσὶ τις τὸ ἄγιον τοῖς κυσὶν, ἢ βάλλει τοὺς μαργαρίτας ἐμπροσθεν τῶν χοίρων· ἢ πῶς συμβαίνει τὸ ἐπιφερόμενον: αἱ Μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς.» 1249.
- σνα'. Πῶς ποτὲ μὲν ἀπαγορεύει ὁ Κύριος βαστάζειν βαλάντιον καὶ πήραν εἰς δόδον, ποτὲ δὲ λέγει· «Ἄλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλάντιον ἀράτω ὅμοιώς καὶ πήραν· καὶ ὁ μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἴματιον αὐτοῦ, καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν.» 1249.
- σνβ'. Τίς ἔστι ὁ ἄρτος ὁ ἐπιούσιος, δὸν δίδοσθαι ἡμῖν καθ' ἡμέραν προσεύχεσθαι ἐδιδάχθημεν. 1252.
- σνγ'. Τίς ἔστι τὸ τάλαντον, ἢ πῶς αὐτὸ πολυπλακιάσωμεν. 1252.
- σνδ'. Τίς ἔστιν ἡ τράπεζα, ἐφ' ἣν ἔδει σε, φησὶν ὁ Κύριος, βαλεῖν τὸ ἀργύριον. 1252.
- σνε'. Ποῦ ἀπελθεῖν προσετάχθη ὁ ἀκούσας· «Ἄρον τὸ σὸν καὶ ὑπαγε.» 1253.
- σνζ'. Τίς ἔστιν ὁ μισθὸς, δὸν λαμβάνουσιν καὶ οὗτοι ὅμοιώς τοῖς ἐτγάτοις. 1253.
- σνζ'. Τίνες εἰσὶν ἄχυρον κατακαΐμενον πυρὶ ἀσθέστῳ. 1253.
- σνη'. Τίς ἔστιν ὁ ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου καταγινωσκόμενος «Ο θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ» καὶ τὰ ἔξης. 1253.
- σνθ'. Τίς ἔστιν ὁ ζέων τῷ πνεύματι. 1256.
- σξ'. Τοῦ Ἀποστόλου λέγοντος ποτὲ μέν: «Μὴ γίνεσθε ἀφρονες·» ποτὲ δέ: «μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἔαυτοῖς·» εἰ δύνατὸν μὴ εἶναι φρόνιμον παρ' ἔαυτῷ τὸν μὴ ἀφρονα. 1256.
- σξα'. Πῶς αἰτήσαντές τινα καὶ αὐτοὶ οἱ ἄγιοι οὐκ ἔλαζον παρὰ Κυρίου. 1256.
- σξβ'. Τίς ἔστιν ἡ διαφορὰ πτωχείας καὶ πενίας καὶ πῶς ἀληθεύει ὁ Δαυὶδ λέγων· «Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης.» 1260.
- σξγ'. Τί βούλεται διδάξαι ὁ Κύριος διὰ τῶν ὑποδειγμάτων, οἵς ἐπιφέρει τό: «οὗτως οὖν πᾶς ἔξ ὑμῶν, δις οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς ἔαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐ δύναται μου εἶναι μαθητής.» 1261.
- σξδ'. Τὸ εἰλικρινὲς τί ἔστιν. 1261.
- σξε'. Εἰ πρὸς μόνους τοὺς ἱερεῖς εἴρηται τό: «Ἐάν προσφέρης τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον,» καὶ τὰ ἔξης. 1261.
- σξζ'. Τί ἔστι τὸ ἄλας, δὲ προσέταξεν ἔχειν ὁ Κύριος. 1264.
- σξζ'. Εἰ ὁ μὲν δαρήσεται πολλάς, ὁ δὲ ὀλίγας: πῶς λέγουσί τινες μὴ εἶναι τέλος τῆς κολάσεως τοῖς κολαζόμενοις. 1264.
- σξη'. Κατὰ ποῖον νοῦν λέγονται τινες οὐλοὶ ἀπεθείας καὶ τέκνα ὁργῆς; 1265.
- σξθ'. Ἐπειδὴ γέγραπται, «ποιῶντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν·» εἰ ἄλλα μὲν τὰ σαρκὸς θελήματα, ἄλλα δὲ τῶν διανοιῶν· καὶ ποῖα ταῦτα. 1268.
- σξη'. Τί ἔστιν «Ἀπορούμενοι· ἀλλ' οὐκ ἔξαπορούμενοι.» 1269.
- σξη'. Εἰ πάντων ὅσα ἡμαρτέ τις διὰ τῆς ἐλεημοσύνης τὸν καθαρισμὸν εὑρίσκει. 1269.
- σξη'. Ἐπειδὴ πρόσταγμά ἔστι τοῦ Κυρίου μὴ μεριμνῆν περὶ τῆς αὔριον, πῶς ὑγιῶς τὸ πρόσταγμα νοήσωμεν; 1269.
- σξη'. Τί ἀν τις ποιήσας βλασφημῇ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ὄγιον. 1272.
- σξη'. Πῶς γίνεται τις μωρὸς ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ. 1272.
- σξη'. Εἰ δύναται ἐγκόψαι πρόθεσιν ἀγίου ὁ Σκαταγῆς. 1273.
- σξη'. Τί ἔστι τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου εἰρημένον: «εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ ἀγαθὸν, καὶ εὐάρεστον, καὶ τέλειον.» 1273.
- σξη'. Ποιὸν ἔστι τὸ ταμεῖον, εἰς δὲ εἰσελθεῖν τὸν προσευχόμενον προστάσσει ὁ Κύριος. 1277.
- σξη'. Πῶς τὸ πνεῦμα τινος προσεύχεται, ὁ δὲ νοῦς αὐτοῦ ἀκαρπός ἔστιν. 1277.
- σξη'. Τί ἔστι τό: «ψάλλετε συνετῶς.» 1280.
- σξη'. Τίς ἔστιν ὁ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ. 1280.
- σξη'. Τὴν μὴ θέλουσαν ψάλαι εἰ χρὴ ἀναγκάζεσθαι. 1280.
- σξη'. Τίνες εἰσὶν οἱ λέγοντες: «Ἐράγομεν ἐνώπιόν σου, καὶ ἐπίομεν, καὶ ἀκούοντες, οὐκ οἶδα ὑμᾶς.» 1280.
- σξη'. Εἰ ὁ ποιῶν τὸ θέλημά τινος, κοινωνός ἔσιν ἔκείνου. 1281.
- σξη'. Εὰν πτωχύσῃ ἀδελφότης διὰ περίστασιν νόσων, εἰ ἀδιάχριτόν ἔστι παρ' ἑτέρων λαμβάνειν τὰ πρὸς τὴν χρείαν· καὶ εἰ χρὴ, παρὰ τίνων λήψεται. 1281.
- σξη'. Εἰ χρὴ ἀδελφότητα μετὰ ἀδελφότητος πραγματευομένην τὴν ἀξίαν τιμὴν τοῦ εἰδούς περιεργάζεσθαι. 1284.

